

מסכת תענית

פרק ד משנה ד

כָּל יוֹם שֶׁיֵּשׁ בּוֹ הַלֵּל, אֵין בּוֹ מַעֲמָד בַּשַּׁחֲרִית. קָרְבַּן מוֹסֵף, אֵין בּוֹ בִּנְעִילָה. קָרְבַּן עֶצִים, אֵין בּוֹ בִּמְנוּחָה, דִּבְרֵי רַבִּי עֲקִיבָא. אָמַר לוֹ כֵּן עֲזַאי, כִּי הָיָה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ שׁוֹנֶה, קָרְבַּן מוֹסֵף, אֵין בּוֹ בִּמְנוּחָה. קָרְבַּן עֶצִים, אֵין בּוֹ בִּנְעִילָה. תֹּזֵר רַבִּי עֲקִיבָא לְהִיּוֹת שׁוֹנֶה כֵּן עֲזַאי: